

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1007/2018
19.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Тодора Крстића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 1К бр.127/14 од 21.09.2017. године и Вишег суда у Пироту Кж1 бр.198/17 од 08.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 19. септембра 2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Тодора Крстића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 1К бр.127/14 од 21.09.2017. године и Вишег суда у Пироту Кж1 бр.198/17 од 08.06.2018. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту 1К бр.127/14 од 21.09.2017. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика за које дело су осуђени на новчане казне у износима од по 100.000,00 динара сваки, те одређено да су ове казне окривљени дужни да плате у десет једнаких месечних рата, почев од дана правноснажности пресуде. Истовремено је одређено да уколико окривљени не плате наведене новчане казне у остављеном року, исте ће им бити замењене казнама затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, а у изречену новчану казну окривљеном ББ урачунато је време проведено у притвору од 01.07.2016. до 03.07.2016. године.

Окривљени АА и ББ су обавезани да суду на име паушала плате износе од по 5.000,00 динара сваки, као и трошкове кривичног поступка, и то окривљени АА у износу од 15.528,00 динара, а окривљени ББ у износу од 9.000,00 динара, те

да Основном јавном тужилаштву у Пироту накнаде трошкове кривичног поступка у износима од по 6.173,00 динара сваки, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећена ВВ и законски наследници сада покојне оштећене ГГ су ради остваривања имовинско правног захтева упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1 бр.198/17 од 08.06.2018. године године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ, а пресуда Основног суда у Пироту 1К бр.127/14 од 21.09.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Тодор Крстић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да укине само другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање по жалби браниоца, те да одлучи о трошковима поступка по поднетом захтеву, уз истовремени предлог да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама повређен објективни идентитет оптужбе на тај начин што је оптужним актом окривљеном АА стављено на терет да је неутврђеног дана почетком марта 2013. године извршио кривично дело у питању, док је у изреци првостепене пресуде наведено да је кривично дело извршио 05.03.2013. године, те на тај начин што је оптужним актом окривљенима стављено на терет да су посекали и одузели 22 стабла багрема, док је у изреци првостепене пресуде наведено да су посекали и одузели 25 стабала багрема.

Супротно изложеним наводима захтева браниоца окривљеног, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд, у изреци пресуде само прецизирао чињенични опис дела у односу на време извршења дела и количину стабала багрема које су критичном приликом окривљени посекали и одузели, а према чињеничном стању утврђеном на главном претресу.

Наиме, суд је овлашћен да мења опис дела из оптужног акта, а да не прекорачи оптужбу, уколико такав опис остаје у границама чињеничног основа оптужнице, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја одређеног кривичног дела.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је датум извршења дела конкретно крађе из члана 203. став 1. КЗ, прецизиран и свакако остаје у временском оквиру почетка месеца марта како је стајало у оптужном акту, као и да је у конкретном случају и у оптужном акту и у изреци пресуде наведено да су окривљени посекали и одузели стабла багрема дрвне запремине укупно 3,469 метара кубних, у вредности од 9.711,00 динара, дакле, да је чињенични опис дела дат у изреци правноснажне пресуде остао у границама чињеница и околности на којима се оптужба заснива и да не садржи већу „криминалну количину“, која би окривљеног довела у погледу исхода поступка у тежи положај, то је Врховни касациони суд наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на прекорачење оптужбе, односно на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оценио неоснованим.

Бранилац окривљеног у преосталом делу захтева указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање истицањем да не постоји ниједан доказ да је окривљени АА власник ПМВ „...“ како се то наводи у образложењу побијаних пресуда, те да се предметни догађај одиграо на терену који је шума а не њива, те на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП наводима да у правноснажној пресуди недостају разлози у вези са чињеницом постојања претходног договора између окривљених.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП нису повреде закона због којих је окривљенима преко бранилаца дозвољено подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.